

Melek Yüzlüm

– keskin2011 · 10 Ağustos 2016

Dokunmadan sevmenin de mümkün olduğunu
Terk edip gittiğinde anladım
O kadar mesafeye rağmen
Özlemle sana sarılmak istedim

Söylenmemiş merhabalara sakladım
İkimize ait herşeyi
Vedaları sensiz sokaklara bıraktım
Ne ararsan vardı sevdamızın içinde
Biliyorum dönüşü yok gidişinin
Hatırla beni
Gözlerimde yaşlarla yolcu ederken seni

İyi günümüz kadar kötü günümüzde oldu
Yaşananları göz ardı etme
Senin için ilk defa
Yapraklarını kopardığım papatyalardan Özür diledim
Haklısınız dedim
Ne sevdiği belli ne de sevmediği

Dar ağacında ipinin çekilmesini bekleyen
Mahkumdan farkım yok benim
Son isteğin nedir diye sorsalar
Sen diyecektim de
Ölüm tek kişilikti kıyamadım sana

Bir gece gelsem yanına
Uykuyu unutmuş gözlerimle uzansam
Dalsam en tatlı uykulara
Dizlerinin dibinde
Üşüyorum deyip sarılısam sana
Ellerim dokunsa ellerine
Konuşmadan baksam gözlerine
Doyasıya koklasam seni
Nefesin karışsa nefesime

Sevdiğimi fısıldasam usulca kulağına
Uyandırmaya kıyamam ki seni ...

Refik

10 . 08 . 2016

İstanbul